

Почти всички картечници и машини бѣха наредени на една линия въ единствения окопъ на позицията, така щото съ заемането на този окопъ отъ противника пропадаха всички отбранителни сръдства.

Споредъ съставения планъ главниятъ ударъ, предприетъ отъ 6 дивизии, трѣбваше да се нанесе по следния начинъ:

а) 122-а французка дивизия ще атакува позицията между в. Соколъ и Добро поле и следъ заемането му ще се закрепи тамъ, като вземе мѣрки за отбиване на всички контръ-атаки и на щщото мѣсто остава въ резервъ на главнокомандуващия;

б) 17-а колониална дивизия ще атакува участъка отъ Добро поле до Петерникъ, като се стреми да достигне в. Кравица;

в) Шумадийската дивизия ще съдействува на атаката, като се стреми да заеме издадения участъкъ отъ нашата позиция Петерникъ;

г) Тимошката и югославянската дивизии ще останатъ първоначално въ втора линия (Тимошката задъ Шумадийската, а Югославянската по-наизтокъ) и следъ пробива ще преследватъ нашитѣ части за завладяване гребена Нидже планина—Козякъ. Веднага следъ сръбскитѣ дивизии ще настѣпи 17-а колониална дивизия, за да ги поддържа при преследването;

д) армейската артилерия ще съдействува на атаката споредъ изработения планъ;

е) I сръбска армия, построена въ боенъ редъ, ще почне своитѣ атаки веднага следъ пробива на Добро поле.

На 14 септемврий неприятелската артилерия по цѣлия фронтъ отъ Охридското до Дойранското езеро откри внезапно огънь по нашитѣ позиции. Въ участъка на Добро поле този огънь се постепенно засилваше и всички наши бойци почувствуваха грамданата маса разнокалибрени орждия, действащи срещу тѣхъ. Задачата на неприятелската артилерия бѣ улеснена отъ обстоятелството, че тя имаше добре видима линия отъ окопи, по която батареитѣ бѣха се престреляли. Армейската артилерия се стремѣше да задуши малкото наши батареи, а артилерията на атакуващитѣ колони съсрѣдоточи огъня си по пехотната позиция. Въ кратко време обстреляниятъ участъкъ се задими отъ пукащитѣ се снаряди, а телефонитѣ престанаха да функциониратъ, понеже проводнитѣ бѣха изпокжсани. Окопитѣ се рушеха бързо, а засегнатитѣ отъ тежкитѣ снаряди скривалища се събаряха и затрупваха скрититѣ въ тѣхъ наши бойци.

Въ това време неприятелската пехота бързаше да заеме изходното за атака положение. Нашата малочислена артилерия, уамоощена още въ началото на боя, не можа да съсрѣдоточи огъня си по първитѣ неприятелски линии, които представяваха въ това време най-добри цели.

Унищожителниятъ огънь по нашитѣ позиции продължи презъ цѣлия день на 14 съ малки прекжсвания. Презъ нощята срещу 15 неприятелската артилерия обстреля съ обезпокоителенъ огънь нашата позиция и близкия ѝ тиль.